

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/24/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513203066
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8513203066.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu AB 5 B.V., Strawinskylaan 933, WTC Twr B, 1077XX Amsterdam, Holandské kráľovstvo, IČO: 34 192 873, právne zastúpený JUDr. Vladimírom Muzikárom, advokátom, Teplická 147, Piešťany, proti žalovanému U. D., bytom X. X, T. O., C. H., o zaplatenie 39 874,90 Kč s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 1C/179/2013-48 zo dňa 03.01.2014 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len súd prvého stupňa) napadnutým uznesením zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 4Ro 117/2013 - 35 zo dňa 09.10.2013 a konanie zastavil. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Žalobcovi vrátil sumu 86,30 Eur zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania a uložil Daňovému úradu Bratislava, aby uvedenú sumu vrátil žalobcovi do 30 dní od doručenia odpisu uznesenia s vyznačenou doložkou právoplatnosti.

V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 24.06.2013 domáhal voči žalovanému zaplatenia 39 874,90 Kč s príslušenstvom ako aj náhrady trov konania. Ako bydlisko žalovaného žalobca v podanej žalobe uviedol F. XXX, okres X. S.. Súd žalobe vyhovel platobným rozkazom č. k. 4Ro 117/2013 - 35 zo dňa 09.10.2013. Z dôvodu nedoručenia platobného rozkazu žalovanému do vlastných rúk bola vec prevedená do registra „C“ a po vyžiadaní správ o pobyte žalovaného preložená na postup samosudcovi. Prvostupňový súd pritom dospel k záveru, že nie je daná právomoc Okresného súdu Stará Ľubovňa na prejednanie a rozhodnutie veci. S poukazom na ust. § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Sb. (Občiansky zákoník) v znení k 11.07.2006 pohľadávka jednoznačne vznikla zo spotrebiteľskej zmluvy medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu. Následne súd citoval ust. § 103, § 104 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) a uviedol, že žalovaný má síce na území Slovenskej republiky stále evidované trvalé bydlisko na adrese F. XXX (správne má byť uvedené F. XXX - poznámka odvolacieho súdu), avšak pojem bydlisko v zmysle Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 nemožno zamieňať s pojmom trvalý pobyt. Pojem bydlisko v zmysle predpisov komunitárneho práva znamená miesto, kde sa osoba dlhodobo zdržiava a je predpoklad jej ďalšieho zdržiavania sa s ohľadom na zabezpečovanie jej osobných, rodinných, sociálnych, pracovných a podobných potrieb a väzieb. V danom prípade už zo zmluvy o úvere vyplýva, že žalovaný mal skutočné bydlisko na R. C. H.. Rovnako tam mu boli doručované zo strany právneho predchodcu žalobcu výzva na splatenie celého úveru ako aj oznámenie o postúpení pohľadávky a predžalobná upomienka. Zo správ obce F. vyplýva, že žalovaný sa v obci nezdržiava. Z oznámenia syna žalovaného vyplýva, že žalovaného nevidel 10 rokov, nevedel uviesť, či pobyt žalovaného v zmysle potvrdenia vydaného z ICP N. zo dňa 28.01.2009 je platný. Zistil však, že žalovaný sa oženil a s manželkou by mal bývať v C. H., X. X, T. O.. Okrem toho skutočnosť, že žalovaný sa na území Slovenskej republiky napriek evidovanému

trvalému pobytu nezdržiava, je súdu známa aj z jeho činnosti v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 1T 2/2010. Na základe týchto skutočností súd konanie zastavil pre nedostatok právomoci súdu.

V zákonom stanovenej lehote podal proti uzneseniu odvolanie žalobca. Namietal, že prvostupňový súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Uviedol, že právny predchodca žalobcu sa domáhal svojich nárokov proti žalovanému v rozhodcovskom konaní v Českej republike. Dňa 27.03.2012 bol vydaný rozhodcovský rozsudok č. k. V/2012/00067, pričom následne žalobca podal dňa 22.08.2012 návrh na vykonanie exekúcie z titulu rozhodcovského rozsudku. Uznesením Okresného súdu Brno- venkov zo dňa 11.04.2013 č. k. 19EXE 2236/2012 - 23 bolo konanie o nariadenie exekúcie na majetok žalovaného zastavené z dôvodu, že bydlisko žalovaného leží mimo územia Českej republiky, nebol zistený žiaden majetok ani miesto pobytu žalovaného v Českej republike, a preto nebolo možné určiť príslušnosť exekučného súdu v Českej republike. Žalobca sa nedomáhal vykonania rozhodcovského rozsudku na Slovensku, pretože mu je známy názor vyjadrený v najnovšej judikatúre Najvyššieho súdu SR v prípade exekúcií rozhodcovských súdov proti spotrebiteľom. Preto podal v súlade s čl. 16 ods. 2 Nariadenia rady (ES) č. 44/2011 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len Nariadenie) žalobu proti žalovanému na Okresnom súde Stará Ľubovňa. Žalobca pri podaní žaloby vychádzal zo skutočnosti zistených exekučným súdom v Českej republike, a teda, že žalovaný sa v Českej republike nezdržiava a trvalý pobyt má v Slovenskej republike. V priebehu konania o nariadenie exekúcie prebehlo zisťovanie majetku žalovaného, miesta jeho skutočného pobytu, práce a rodiny, pričom na území Českej republiky nebol zistený majetok žalovaného, jeho zamestnanie ani jeho rodina. V prípade, že by mal žalovaný bydlisko v Českej republike, musel by to exekučný súd v rámci exekučného konania zistiť. Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 O. s. p.), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa kapitoly II oddiel 1 článok 2 bod 1 Nariadenia, ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

Podľa kapitoly II oddiel 4 článok 15 bod 1 Nariadenia, vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 4 a článku 5 bod 5, ak ide

a) o zmluvu o predaji tovaru na splátky alebo

b) o zmluvu o úvere splatnom v splátkach alebo zmluvu o akejkoľvek inej forme úveru, ktorým sa má financovať predaj tovaru, alebo

c) vo všetkých ostatných prípadoch o zmluvu uzavretú s účastníkom, ktorý obchoduje alebo podniká v členskom štáte bydliska spotrebiteľa alebo akýmkoľvek spôsobom smeruje takéto činnosti do tohto členského štátu alebo do viacerých štátov vrátane tohto členského štátu, a zmluva spadá do rozsahu týchto činností.

Podľa kapitoly II oddiel 4 článok 15 bod 2 Nariadenia, druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

Podľa § 103 O.s.p., kedykoľvek za konania prihlada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa § 3 ods. 1 až 3 zákona č. 253/1998 Z.z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky, trvalý pobyt je pobyt občana spravidla v mieste jeho stálego bydliska na území Slovenskej republiky. Občan má v tom istom čase iba jeden trvalý pobyt.

Trvalý pobyt má občan len v budove alebo jej časti, ktorá je označená súpisným číslom 2) alebo súpisným a orientačným číslom 2) a je určená na bývanie, 3) ubytovanie 4), 4a) alebo na individuálnu rekreáciu, 4b) ak tento zákon neustanovuje inak. Za časť budovy sa považuje aj byt.

Prihlásenie občana na trvalý pobyt nezakladá nijaké právo k budove uvedenej v odseku 2 ani k jej vlastníkovi a má evidenčný charakter.

Z obsahu spisu a z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že prvostupňový súd správne rozhodol o zastavení konania z dôvodu existencie neodstrániteľnej prekážky konania (nedostatku právomoci súdu vec prejednať a rozhodnúť).

V danej veci sa žalobca domáha voči žalovanému zaplataenia istiny s príslušenstvom, pričom svoj nárok odvodzuje od úverovej zmluvy, ktorú uzatvoril jeho právny predchodca spoločnosť Home Credit, a.s., Brno so žalovaným na nákup spotrebného tovaru (práčky) v splátkach. Žalobca, resp. jeho právny predchodca vystupoval pri uzatváraní úverovej zmluvy v pozícii dodávateľa. Žalovaný mal postavenie spotrebiteľa, čo nepochybne vyplýva z jeho označenia v úverovej zmluve menom, priezviskom, rodným číslom a údajmi o jeho zamestnávateľovi. Ide teda nepochybne o vzťah spotrebiteľský, čo žalobca v podstate uznáva.

Nariadenie Rady (ES) č. 44/2001 obsahuje špeciálne ustanovenia týkajúce sa právomoci súdu v prípade, ak žalovaným je spotrebiteľ. Podľa neho žalobca môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko. Jeho zmyslom je umožniť spotrebiteľovi čo najúčinnjšiu obranu proti žalobám súčasne pri najmenších nákladoch potrebných na konanie.

Prvostupňový súd správne uviedol, že pojem bydlisko v zmysle predpisov komunitárneho práva znamená miesto, kde sa osoba dlhodobo zdržiava a je predpoklad jej ďalšieho zdržiavania sa s ohľadom na zabezpečovanie jej osobných, rodinných, sociálnych, pracovných a podobných potrieb a väzieb. Nemožno si ho zamieňať s pojmom trvalý pobyt, ktorý má de facto iba evidenčný charakter a nemožno teda od neho odvodiť ani vlastnícke právo.

Z odôvodnenia uznesenia Okresného súdu Brno - venkov č. k. 19EXE 2236/2012 - 23 zo dňa 11.04.2013, na ktoré poukázal žalobca v podanom odvolaní, vyplýva, že konanie o nariadenie exekúcie na majetok povinného bolo zastavené z dôvodu, že podľa zistenia súdneho exekútora žalovaný má bydlisko mimo územia Českej republiky a ani napriek výzve súdu nebol návrh na nariadenie exekúcie doplnený tak, aby bolo možné určiť príslušnosť súdu niektorého súdu v Českej republike.

Krajský súd v Prešove nie je oprávnený zaujímať stanovisko k rozhodnutiu vydanému orgánom/ súdom iného členského štátu Európskej únie. Z odôvodnenia uznesenia exekučného súdu však vôbec nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by preukazovali, že žalovaný má bydlisko (miesto, kde sa zdržiava s úmyslom sa tam zdržiavať vzhľadom na svoje rodinné, pracovné a iné sociálne väzby) v Slovenskej republike. Z jeho odôvodnenia teda nevyplýva, že žalovaný má na území Slovenskej republiky rodinu, zamestnanie či majetok. Naopak, z odôvodnenia napadnutého uznesenia je zrejmé, že bydlisko žalovaného je na území Českej republiky. Navyše odvolací súd si vyžiadal správu z Geodetického a kartografického ústavu Bratislava, z ktorej jednoznačne vyplýva, že žalovaný na území Slovenskej republiky nevlastní žiadnu nehnuteľnosť.

Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd správne zistil skutkový stav ohľadom bydliska žalovaného, rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodnil, pričom ani v priebehu odvolacieho konania neboli zistené také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu či zrušenie rozhodnutia.

So zreteľom na uvedené dôvody odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne postupom podľa § 219 ods. 1 O. s. p..

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.